

12. december 2018

I henhold til § 37, stk. 1 i Forretningsordenen for Inatsisartut, fremætter jeg følgende spørgsmål til Naalakkersuisut.

Spørgsmål til Naalakkersuisut:

1. Hvilke uddannelsesmuligheder indenfor det rent faglige og personlige omkring sociale færdigheder har personer med handicappede her i landet og hvor ligger disse?
2. Hvor mange personer med handicap har gennem årene startet på gymnasial uddannelse (GUX)? Hvor mange har fuldført uddannelsen?
3. Hvor mange personer med handicap har startet en videregående uddannelse gennem årene (opgjort pr. år) og hvilke videregående uddannelse tager de?
4. Hvor mange personer med handicap starter på arbejdsmarkedet og som selvstændig efter endt uddannelse gennem årene (opgjort pr. år)?
5. Hvor mange personer med handicap er registreret som arbejdsdygtige?
6. Hvilke branche er mest tilbøjelig til at ansætte en ufaglært handikappet person?
7. Hvor meget tjener personer med handicap pr. time hos de offentlige og hos det private erhvervsliv?
8. Hvor meget tjener personer med handicap i gennemsnit i løn opgjort pr. år?
9. Hvilke planer har Naalakkersuisut for at styrke uddannelsen af personer med handicap?
10. Hvilke planer har Naalakkersuisut for at sikre flest mulige personer med handicap kan komme ind i arbejdsmarkedet?
11. Hvor mange personer med handicap har taget en uddannelse uden for Grønland, som fælg af manglende uddannelsesmuligheder her i landet? Hvad er samfundets udgifter til disse?
12. Hvor mange personer med handicap vender hjem efter endt uddannelse i udlandet og hvor mange vender ikke hjem?
13. Har Naalakkersuisut andet af interesse at tilføje?

(Medlem af Inatsisartut Aqqa Samuelson, Inuit Ataqatigiit)

Begrundelse:

Spørgsmålene vedrører personer med psykisk og fysisk handicap. Derfor ses personer med handicap under et, men det vil være positivt, såfremt Naalakkersuisut kunne skelne disse i deres besvarelser.

Det er vigtigt at man her i landet har fokus på uddannelserne samt beskæftigelserne for personer med handicap her i landet. Det er vigtigt at personer med handicap har samme rettigheder og bliver ligestillet inden for uddannelser og beskæftigelse i vort land. Derfor er det interessant at få belyst uddannelsen og beskæftigelsen af personer med handicap.

Ud fra samtaler med personer med handicap har jeg kunnet konstatere, at uddannelsesmulighederne for personer med handicap ikke er optimale. Personer med handicap ønsker at opstarte en uddannelse på lige fod med alle andre, men de støder på forhindringer. Handicappede har givet udtryk for, at de blandt andet har søgt passende uddannelser i Majoriaq, men har modtaget afslag. Vi skal have en mere fokus på sammenhængende indsats for de handicappedes vilkår, uddannelser samt deres muligheder for at kunne begå sig inden for det private erhvervsliv.